

[Korsgaard.]

den skulde han komme ud paa et offentligt Vælgermøde og anvende, saa skulde han nok faa at vide, at det fandt man sig ikke i, at en Dirigent troede, han paa den Maade beherskede Forsamlingen. Det kan være meget godt, at Aktionærerne til en vis Grad kan faa Lov til at sige noget, men det er altsaa aabenbart meget begrænset, hvad de kan faa Lov til at sige paa et saadant Møde.

Det afgørende er jo imidlertid ikke det, man staar og siger paa en saadan Generalforsamling, det afgørende, det er at faa Adgang til virkelig at følge Begivenhedernes Udvikling. Hvorvidt disse Regler, man har, giver Adgang dertil eller ikke, ja, det ligger altsaa ikke klart, men jeg nærer ingen Tvivl om, at den højtærede Handelsminister vil kunne faa fornøden Lovhjemmel til i givet Fald at skaffe Aktionærerne virkelig Adgang til at vælge en Mand. Jeg tror, det vil være rigtigt at gøre det, af rent principielle Grunde, idet jeg maa antage, at det skal ikke, og det kan ikke være Rigsdagen, sammen med Regeringen repræsenterende Staten, der skal blande sig i personlige Spørgsmaal af den Art. Det maa være i den Offentligheds Interesse, som Rigsdag og Regering nu engang tilsammen repræsenterer, at de Mennesker, der maatte have et virkeligt berettiget Krav paa at kunne gøre deres Indflydelse gældende, ogsaa faar Adgang til at gøre denne Indflydelse gældende.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal ikke kunne udtale mig om, hvorvidt Tonen har været i Nærheden af Storsnudethed paa de Generalforsamlinger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har overværet som Aktionær i Burmeister & Wain. Det kender jeg ikke noget til; jeg har ikke været paa en saadan Generalforsamling. Men jeg ved, at Retspræsidenten, som er Formand for Afviklingskomiteen, og som det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu ogsaa gav en Omgang, allerede har anmodet Handelsministeriet om at maatte blive fritaget for Hvervet. Det kan jeg meget godt forstaa efter den Omgang, som baade han og Komiteen har faaet serveret offentligt af Aktionærerne og Aktionærernes Repræsentant. Jeg vil slet ikke tale om, hvad der er serveret mig personligt. Det har jeg nu taget mig meget let, for der er ingen, der vil mistænke mig for, at jeg skulde have private Interesser at hygge i Burmeister & Wain, men det er dog saadan alligevel lidt ejendommeligt, at det offentligt i et Blad siges om Landets Handelsminister, at han er en Tugthuskandidat. . . .
(Korsgaard: Det er lidt kraftigt). Ja,

det er lidt kraftigt, og det er egentlig et lidt mildt Udtryk, valgt af den Samling af Injurier, som den paagældende har fremsat; men Injurier kan jo være saa grove, at man ikke agter paa dem, og jeg har i hvert Fald ikke ment at behøve at reagere over for dem.

Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg jo ikke kan have nogen som helst anden Interesse i denne Sag end at faa den afviklet paa bedst mulig Maade og paa den for Staten bedst mulige Maade, idet Statens Interesser er de allerstørste. Forholdet er dette, at Staten ganske vist havde Pantesikkerhed, men alligevel var engageret for et Beløb, der rakte over de 20 Millioner — det er dog en Post —, og jeg har ikke følt mig anderledes stillet, end at jeg først og fremmest var forpligtet til at varetage Statens Interesser. — Nu vil jeg yderligere sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det er jo ikke saaledes, at de gamle Aktionærer er uden Repræsentation i Afviklingsudvalget. Saaledes ligger Sagen ikke.

Naar nu Sagen engang bliver afgjort, forhaabentlig inden lang Tid, vil man kunne dømme om, hvorvidt det har været rigtigt at foretage disse Aktioner, som er foretaget, og om der overhovedet er nogen Holdbarhed for den Betragtning af Værdierne for de gamle Aktionærer, som har fundet Udtryk deri, at Aktierne er sat op i en Kurs, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, af ca. 25. Det ærede Medlem føjede til, at det var Børsen, der vurderede disse Aktier til denne Kurs. Det tvivler jeg meget paa. De vurderes overhovedet ikke, i alt Fald officielt, paa Børsen. Der er ogsaa rettet Bebrejdelser imod mig, fordi jeg ikke har villet indgaa paa, at Aktierne bliver noteret paa Børsen. Men jeg tror ikke, der var nogen Mand, der vilde være ansvarlig for at faa disse Papirer noteret offentligt paa Københavns Børs og derigennem paatage sig et Ansvar for, hvad troskyldige Købere af saadanne Aktier kom til at give for dem. Jeg skal i hvert Fald ikke lægge Navn til, saa længe der er Mulighed for at blive fri for det.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Hvorledes den højtærede Handelsminister vil bedømme Handelen, der finder Sted paa Børsen med disse Aktier, som værende officiel eller ikke officiel, ved jeg ikke, men rent faktisk finder der jo i